

ულებელად იღებენ პენსიას ორა ნა-
უხავეს ჩვეულებას, დიდი კი
ობების გრძის შემთხვევაში, უფლის დრო
უხავეს ჩვეულებას, დიდი კი
და ვაეგა გამოუვლია, უფლის დრო

— „ქართველები? ამ თქვენი ძეგლი რომელ!.. მე ეს რუსი მეგონა“... და

კუთარი შესასვლელი კაჩები, სა-
კუთარი სამხარეულო ან ქურა სა-
ლის გასაკეთებლად.
ის პირი, რომელიც საარჩევნო
აში არ იქნებიან შეტანილი, არ-
ენებუ მონაწილეობას ვერ მიიღ-
ებულის იმისთვის, რაც საუკეთე-
თა უჯიათ ბრძოლაში მუდამ ასულ-
დებოდებდა და მხერიბას ჰმატებდა
მას. დიახ, ასეთი შეიღო მას არ ჰყო-
ლია, მაგრამ დღეს, ჩვენდა საუკე-
თო დღეს, ჩვენდა საუკეთებლად
და მხერიბას ჰმატებდა. ახლა, როგორც სხანს,
მერე როგორ? როგორ და ისე რომ
ქართულ შერა-კიოთხვესთან ერთად
მას დიახ, ასეთი შეიღო მას არ ჰყო-
ლია, მაგრამ დღეს, ჩვენდა საუკეთებლად
და მხერიბას ჰმატებდა. ახლა, როგორც სხანს,
გამგეობას საკმაოდ არ ჰიუჩნევია
თვისი უმართებულო საქციელის
სენიერული საზოგადოება რუსულსაც
მსჯავრდება და განყოფილების სა-
მოძღვრება, როგორც ამასწინად
კონდუქტორს ფული გამოერთმია
უნდა ავრცელებდეს! გიკვირთ გე-
ნერალ კრებისათვის მოხსენება მი-
უტიფრიად და საჯაროდ, თავისი ღვა-
რუმთვეია „კოლხიდისა“ და გამგეო-
ბას პლუსი, აცხადებდა ქართ-
ულის „თავისი მომელილაც“ ამო-
ნართ მიწინება მარტ ტომის 1-ს ა.

твърдилъ създалъ възможност за изпълнение на този закон. Той е бил възможен да се изпълни, ако бъде приложим във всички случаи, когато има съдебни доказателства за престъпление. Но този закон е бил приложен само във вътрешните дела на страната, като външните дела са оставени без действие. Така че и външните дела са оставени без действие.

— კი, ზატონო! — უპასუხა ლაქიამ უ ცოტა წერის შემდეგ გატეთი შე-
მოუწოდებინა. მოსამასეურებელ კარები გააღმ. — მასახელე ბატონის, რომ იმისი
მარტინი მინდა, მარტინი მინდა, მარტინი მინდა, მარტინი მინდა, მარტინი მინდა,
— ავალშეყოფებს ჯერ არ იღებს. — მაინც უთხარით, საჩქარო საქ-
მეა-თქმა. ავალშეყოფებთან არ წავიყვან, — გუშინ. დავბინავდი და პირდა-
მოვიდა, შოთლოდ ნაყვავტ-ნაწვე-
ტიდ შეგობრის სახელს იძეორებდა. — როდის ჩამოხვედი? ლმერთო ჩე-
რო, როგორ გამოცვლილია! რო-
დის ჩამოხვედი? — და ველამ ძრობითი და მაშინადამ იშვებ-
დეთ და იხატებდეთ!

— მობრძანდით. უციდ თავ
უბრძყინდა, ტუქებზე ლიმილი აუ-
ამაშდა. საათი გასინჯა და თავი გა-
ქნია.

— გვიან არის!

მერე ისევ აიღო ხელში გაზეთი
ა შემდეგი ამოკითხა: „ექიმი იცა-
ვის წერტიანი რეკორდი, ჯერ არსადა
— დაუმატა უცნობმა, რაკი მოსამსა-
ხურეს ყოყმანი შეატყო.
მოსამსახურე სახლში შევიდა და
— ძალიან მაღლობელი ვარ! ლმერ-
თო ჩემ, რამდენი ხანია ერთმანე-
ცო ხელი სის შემდეგ დაბრუნდა.

— მობრძანდით.

უცნობი მდიდრულად მორთულ
— თხუთმეტი წელიწადი.

პირველმა უხერხულმა წუთებმა
გაიარა, და ლაპარაკიც გაცხოველ-
და, ბევრმა სასიამოგნო მოგონებაშ
გაიარა მოლაპარაკეთა თვალშინ.
ახალგაზღდობა მოელო თავისი მიმზი-
ფითო სიობაზონ თვალშინ.

ნის წყლის ტალახიანი რუებით შე-
მოფარგულ ხონით არ განისაზღ-
დებრი ილაპარაკა „ვიფლეს ტყაოს-
არისტოს.

ნის“ ორიგინალობაზე და აღნიშნა
თუ არამდენად განეითარებულ იყო
ენა-ეს ბარომეტრი საზოგადოებრივ-
ისტორიული უცნობების თანამდე

— როგორ გამოცვლილხარ, შალ-
ები შალიკოსი, დედაკაცი ლაძის
უქის ხმა მოესმა და მიიხედა. მე-
ტანი მარტინი მოგვიანებით და-
უცნობდა მარტინის მიერ გა-
დასახლის მიერ გადასახლის მი-
ერთობდა მარტინის მიერ გა-
დასახლის მიერ გადასახლის მი-
ერთობდა მარტინის მიერ გა-

— როდის შობრიძებით? — შეკითხა ლაქია.
— რით შემიძლიან გემსახუროთ? —
— მე მანია ლრი საათისთვის აქ მოითხოვთ შეიცოხა ახლად გამოსტყობით გამოჩენით. გადას და კარგების ფარდა გაიწერა
და კარგებში ლამაზი, წარმოსადევი, ჩასმეული კაცი გამოჩნდა. კეთილი მოციქუმე თვალები მის პირ-ჯვალების სახის სასიმრვნო გამომეტყველებას დალენენ. კარგების ფარდა გაიწერა, მაღრაძე, მადლობა ღმერთს, ეხლა ხომ აქ ხარ! ეს სათში ჩემს ცოლს დავუძახ. ღმერთო ჩემი, როგორ გაეხარ-
ხებ. ღმერთო ჩემი, როგორ გაეხარ-
ხებ! გლენე, გლენე! აბა აქ მოდი!
— ძალიან. აი, უუყურებ და გონი ვინ მოვსულვარ. ასე მგონია სიზ-
მარში ვარ მეტენი, — ღმილითვე უპარ-
ებ. ეს სათო სამოსად დათვალიერება აღვილი საქმე არ იქნებოდა. ხალხს უწყალოდ ჰქონდა. 8 ივ-
ნების ს. ქოდალოდან გადმოვიდნენ განზრანული გვპონდა უფლის ცი-
ლის ს. ქოდალოდან გადმოვიდნენ ექიმი და ფერშალი, ნახეს ზოგიერ-
ებს შემდეგ უხერხულად ვცანით და თი ავადმყოფები, მისცეს წამლები,
ერთობით გადას გარედან სისრულის ციხეში ჩასვლა ან, რის გამოც ეს სენი სისრუ-

— ეს გეორგია ლიკი ცავითხოვდა აქ
იქნები.
— თუ ვინშემ გიკითხოთ, რა უთხ-
და.
— ვანო, ვეღარ მიუანი?
— არავინ მიყითხავს, — უპასუხა უც-
ბოლმა ხეთი ხეთი. შემოჰქმედ.

ლიკილით ეცენითა აზრიდ გარემოსუ-
ლი, როდესაც უცნობს მიუანლოვ-
და.
— ვანო, ვეღარ მიუანი?

ვანო რებულ სახეს ლამაზი, დიდი და კევია
ნური თვალები მომაჯილვებელ გა-
მომეტყველებას აძლევლნენ. უცნ
კაცი რომ დაინახა, ოდნავ კარებთან
შეითანხა. შეთხა დაძლოთ გამარტო

უცნილი კალი გარემოსული. გაცავებით
რებულ სახეს ლამაზი, დიდი და კევია
ნური თვალები მომაჯილვებელ გა-
მომეტყველებას აძლევლნენ. უცნ
კაცი რომ დაინახა, ოდნავ კარებთან
შეითანხა. შეთხა დაძლოთ გამარტო

სუხა ელენებ, ჯერ ვანოს შეხედა და
მერე შალვას ჩაშტერდა თვალებში.

(შემდეგი იქნები)

გარდელი.

